

uden paa disse Satsler og foruden paa Manufaktur og Sukker skulde Nedsættelsen af Beskyttelsen ogsaa gavne dem paa adskillige andre Punkter.

Nu vil man maaske sige: Ja, det kan gerne være, at det drejer sig om en Skattelettelse af henholdsvis 16, 14 og 11½ Kr. for disse Folk, men det betyder ikke meget, det blive de ikke lykkelige af. Nej, det er ganske vist, den Tid er heldigvis forbi, da Ændringer i Skattelovene kunde gøre Menneskene lykkelige eller ulykkelige. Det var i Tider, da Skatterne i Forhold til Indtægterne vare saa store, at de androge en meget væsentlig Procentdel deraf, undertiden saa meget, at de toge den væsentligste Del af Indtægten. Da vi ere paa det Standpunkt, at vor samlede Skattebyrde ikke andrager mere end 6,4 pCt. af hele vor Nationalindtægt, er det en given Sag, at en Ændring i disse Skatter kan ikke for den enkeltes Vedkommende betyde Lykke eller Ulykke. Men hvis man vil sige: Det betyder ingen Ting at lette en faglært Haandværker her i København for indirekte Afgifter til et Beløb af omtrent 16 Kr., vil jeg spørge den, som siger det til mig: Men, hvis vi nu gaa hen og lægge en ny indirekte Afgift paa af 16 Kr. pr. Mand, vilde Du saa ogsaa sige, at det var ingen Ting? Det, som i hvert Fald vil naas derved, er, at man letter Byrden af de indirekte Afgifter for de mindst bemidlede Samfundsklasser, og man skyder en væsentlig Del af Byrden fra disse Samfundsklasser dels over paa Staten, der maa miste 2 Mill. Kr., dels paa dem, der arve og navnlig dem, der arve de store Formuer, dem, som maa betale 2½ Mill. Kr., og dels paa dem, der forbruge den dyre Spiritus, og det er dog de mere velhavende Folk.

Det er Hovedpunktet i denne Toldreform. Erhvervsmæssigt set vil dens Virkning, hvis den bliver gennemført, blive den, at Landbrug, Fiskeri og Skibsfart faar en ikke ubetydelig Lettelse ved, at Afgifterne af baade Forbrugsartikler og Raamaterialier nedsættes. Disse Virksomheder ville forhaabentlig derved kunne gaa en rigere Udvikling i Møde end den, de have haft hidtil. De beskyttede Industrier faa ogsaa en Lettelse ved Nedsættelse af Afgiften paa Raamaterialierne, men de maa bøde noget derfor ved Beskyttelsens Nedsættelse. Vi hæve paa den Maade de beskyttede Virksomheder her i Landet et Trin op i Sammenligning med de beskyttede, og vi gøre et Skridt henimod den Ligestilling mellem Erhvervene, der bør

være al god Lovgivnings Formaal i et moderne Samfund.

Endnu har jeg at omtale 4 Love, men jeg vil love ærede Medlemmer, at det skal ikke tage saa lang Tid, som jeg alt har brugt. De tre ere Lønninger for Ministerierne. Det er en Sag, som allerede er vel kendt, thi man diskuterede den ivrigt i forrige Rigsdagssamling, hvor det fra Oppositionen blev hævdet, at Lønninger for Centraladministrationens Embedsmænd burde være gaaede forud for Forslaget om Løjtnantslønningerne. Det bebrejdedes mig den Gang, at jeg ikke havde fremsat Forslaget i Fjor, men nu er jeg altsaa gaaet til det.

Ved Lov af 2. Juli 1870 fastsattes de nuværende Lønninger for Ministerierne med Undtagelse af Udenrigs-, Krigs- og Marineministeriet. Det blev den Gang bestemt, at de skulde revideres senest i Rigsdagssamlingen 1879—80. Der blev gjort en Række forgæves Forsøg paa at komme til en Revision af Lønningsbestemmelserne, men nu da vi have gennemført ny Lønninger for en Række Ætater, Post-, Jernbane- og Telegrafvæsenet, Toldtaten, Underofficererne og nu sidst Løjtnanterne og Officiererne, er det Tidspunkt ganske vist kommet, hvor man ikke kan vægre sig ved ogsaa at tage Spørgsmaalet om Centraladministrationens Lønninger op. Jeg skal ikke gennemgaa Bestemmelserne i Enkeltheder. Der bestemmes her, at Generaldirektører og Departementschefer skulde lønnes med 6,000 Kr. stigende til 8,000 Kr. Jeg har ikke villet gaa videre end til de Gager, som vore Højesterets-assessorer have, der har tidligere været Tale om at komme endnu højere. Kontorchefer lønnes med fra 4,000 Kr. til 5,500 Kr. og Fuldmægtige med 2,400 Kr. indtil 3,300 Kr. Saa sker der det ny, at Ministeriets Bestillingsmænd, det vil sige Assisterer, Skrivere og Bude i Fremtiden faa lovbestemt Løn, hvad de ikke hidtil have haft, da de have været lønnede af Kontorholdet. Assisterer faa fra 1,200 Kr. til 2,200 Kr., Skrivere fra 900 til 1,800 Kr. og Bude fra 1,000 til 1,800 Kr. Endvidere gives der Bestillingsmændene Pensionsret i Overensstemmelse med de Regler, vi have fastsat for Pensionerne for en Række andre Statsfunktionærer og Bestillingsmænd.

Foruden Forslag til Lønningslov for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd er der tillige Forslag til Lov om Lønninger ved Finanshovedkassen, og Forslag til Lov om Lønninger ved Mønten og de